

Вълни благоуханенъ тамянъ развѣватъ сини була изъ въздуха. Тихо се издига църковниятъ хоръ къмъ огромния сводъ. Младоженцитѣ колѣничатъ предъ олтаря. Кардиналъ Пелагиусъ отправя къмъ тѣхъ обряднитѣ въпроси, благославя прѣстенитѣ. Анри слага вѣнчалната халка на прѣста на Мария. Надъ тѣхъ грѣмко отекватъ тежкитѣ камбани, хорътъ живо подема своята пѣсенъ.

Мария е Константинополска императрица.

Тя затваря очи. Сякашъ леко се залюлява. Анри веднага подкрепя по-силно ржката, която тя е подпрѣла връзъ неговата. Той става.

„Gloria in excelsis Deo . . .“ звучи мощно и тържествено хорътъ. Кардиналтътъ подава на Анри короната на императрицата. Мария свежда смирено глава и приема участието отъ ржцетѣ на легата.

Съ бавно и тържествено движение Анри поставя императорски вѣнецъ върху свѣтлитѣ, медоцвѣтни коси.

Церемониймасторътъ трѣгва напредъ съ дълъгъ, позлатенъ жезълъ въ ржка и прави пътъ за пишното шествие. Новобрачнитѣ пристѣпятъ следъ него по дебелитѣ сарацински килими, следвани отъ сродницитѣ, свитата и високитѣ сановници. Високо и пронизително екватъ звуци отъ тромпети. Меко блестятъ коприни и аксамити. Диамантитѣ излъчватъ сини и зелени мълнии. Смишениятъ, развълнуванъ шѣпотъ на сватбаритѣ се носи като далеченъ екъ на разлюляна отъ вѣтъра гора.

Анри и Мария сѣдатъ връзъ двата престола отъ злато, сребро и медъ, чиито дрѣжки сж обсипани съ изумруди, ониксъ и елмази. Дрехитѣ и на двамата сж везани съ тънка сърма и бисеръ. Краката имъ сж обути въ пантовки отъ червенъ аксамитъ и сандали отъ позлатена кожа. Пурпурната мантия на Анри се дипло на свѣтливи вълни, по четиритѣ ѝ краища сж везани съ елмази четири орли. Въ дѣсната си ржка той държи скиптъръ, въ лѣвата държава. Цѣлата църква сияе въ пѣстрата игра на мозайкитѣ, кждето съ ситни камъчета сж съчетани образитѣ на Исуса Христа, Света Богородица и светиитѣ. Ала срѣдището на най-гѣстия блѣсъкъ — това сж тѣ двамата, сед-